

A  ı k k a r a

Hâyetli, kayalı, hakka dayalı dergi

10 sayı 21 aralık 2018

AŞIK SÜMMANİ

M. Fatih KÖKSAL

Mehmet DURMAZ

Hüseyin K. ECE

Ziya IŞIK

Sabit EYMEN

Cemal DİVANİ

Hasan Basri MESES

Erdal NOYAN

Servet YÜKSEL

Mehmet S. FİDANCI

Hacı Musa TUNCER

Hasan NALÇACI

Gülizar KARANAR

Hikmet ÖZDEMİR

Mehmet PEKTAŞ

Mevlüt YAVUZ

Kısmet KEVEN

TAŞLAMA

AŞIK SÜMMANİ

Üç beş hurufattan hisse kapanlar
Her yahşiyi, her yamanı tan eyler
Bir iki ilaçla deva yapanlar
Eflatun'u ve Lokman'ı tan eyler

Sağa sola meydan vurup laf eden
Heva ü hevese ömrün sarf eden
Gündüz bile gölgesinden havf eden
Rüstem gibi pehlivanı tan eyler

İbare okuyup mana seçmeyen
Aşkın şarabından katre içmeyen
Kendi nefesine sözü geçmeyen
Adalette Süleyman'ı tan eyler,

ERİKSON ABLA

M. Fatih KÖKSAL

-Fahriye Abla'yı ayarttım, Dranas duymadı; tehzil-

Hava yoğun manyetik dalgalarla dolar
Kapanırdı akşam oldu mu telefonlar
Onlarca değişik marka içinden
Seni tek geçerdim. Âh, sen var ya, sen!
Mini minnacık ekranından yüzüme gülen...
Bataryan, tuşların, boyun posunla
Ne güzel telefonumuzdun sen Erikson Abla!

Satıldığın yer küçücük bir dükkândı
O dükkânda sana kimler kimler yandı...
İkindileyin camdan güneş vurduğu saatlerde
Daha bir alımlıydın kurulduğun vitrinlerde
Yıllarca sürdürdün hükmün taze gönüllerde
Haşmet alâmeti o kocaman boynuzunla
Ne hava atardık seninle Erikson Abla!

Önce topluca, sonra incelen bir beden vardı
Tenin mavimtrak, boyun telsiz kopardı
Aklın yoktu ya aklını alırdın bütün erkeklerin
Fotoğraf çekmeyiver, olmasın varsın internetin
Takoz gibiydin; sağlamlığını severdik en fazla
Dırrrr, dırrrr... Ne tatlı zil çalışın vardı Erikson Abla!

Duydum satılmışsın bir sırça saraya
'Sahibinden nokta kom'da kırk bin liraya
Gerçek mi duyduğum, hâlâ aynı değerde misin?
Bilmem ki kadir bilir ellerde misin?
Altın altındır elbet, pul olmaz zamanla
Ne güzel telefonumuzdun sen Erikson Abla

TERS ÖĞÜT

Mehmet DURMAZ

Hocam, nedir bu kaygı
Var mıdır hukuka saygı
İdeal, yavan bir duygu
Eyyamcılık, kral yemek
Bihamiyet olmak gerek
Güçlü isen sen yap, olur
"Kanun" hep zayıfa kalır
Her fırsat bir kere gelir
Soy devleti soğur yürek
Bihamiyet olmak gerek
İste hakkın olmayanı
İhtirasla besle canı
Budur insanlığın şanı
Para bayrak rüşvet direk
Bihamiyet olmak gerek
Namusluysan "hak" sefalet
Vurgunculuktur marifet
Bu mudur sosyal adalet
Köşe dönmek "kutsal" erek
Bihamiyet olmak gerek
Herkes özgür, soyar soyar
"Sürüler" yerine koyar
Açlar verir, toklar doyar
Az verdin mi cay-ı kürek
Bihamiyet olmak gerek
Dindara din hürriyeti
Doğu der can hürriyeti
Canmış "yaşam"ın diyeti
Zalim hür, mazluma köstek
Bihamiyet olmak gerek
Kan dökülür, gül koklarlar
Bir tek seçimde yoklarlar
Hem de karayı aklarlar
Bulamazsın gerçek bir renk
Bihamiyet olmak gerek
Okuyorlar, yazıyorlar
Değerleri bozuyorlar
Azdıkça da azıyorlar
Erdem öldü yoktur örnek
Bihamiyet olmak gerek
"Adalet" der der, inleriz
Biz çalar, hep biz dinleriz
Lambadan çıkmış cinleriz
Yol arama, etme merak
Bihamiyet olmak gerek
İstisnalar kural oldu
Kart tilkiler kral oldu
Çakallarsa maral oldu
Aslan şimdi şaşkın ördek
Bihamiyet olmak gerek

ADAMIN KÜÇÜK DÜNYASI

Hüseyin K. ECE

Cebindeki ab-ı hayatı unutan meczup
Çölün ötesini bir renkli serap zanneder
Alırsa tesadüfen yarım kalmış bir mektup
Onu da bilgi dolu eski kitap zanneder

İyi düşünmek gerek karar vermeden önce
İnsan olgun olmalı, yaş kemâle erince
Bir mücrim siyahı ak, akı siyah görünce
İşlediği haltları kesin sevap zanneder

Barışa kapı açar bir yüreğin selâmı
Bağcı dövenin, üzüm yemek değil meramı
Sarayda büyüyen ne bilir çileyi, gamı
Bir taş değe ayağa bin ızdırıp zanneder

Heyhat, burda geçiyor günler ardı ardına
Kurt hiç bekçi yapılır mı koyunun yurduna
Gökten bir damla düşse cimrinin avurduna
Onu kâr hânesinde iyi hesap zanneder

İT DESTANI

Ziya IŞIK

Gördüm itin biri yatmış kapıya,
Sordum zincirini, yoktur dediler.
Dedim bu itin kim ağzın kapıya?
Korkma avanesi çoktur dediler.

Dedim itinizin yalı nerdedir?
Bek de uyuz gibi, çulu nerdedir?
Çimse iyi olur gölü nerdedir?
Suya ne gerek var paktır dediler.

Dedim hiç ar edip sıkılmıyor mu?
Artık köşesine çekilmiyor mu?
Ziggesi, kazığı çakılmıyor mu?
Seyiplik verilmiş haktır dediler

Dedim bu it hoşttan, kışttan anlar mı?
Biri azarlarsa acep dinler mi?
Yoksa vara yoğa böyle tanlar mı?
Yüzsüzdür her lafa toktur dediler

Dedim sahibi de bunun gibi mi?
Yoksa bir maganda, ağır abi mi?
Çamurun, çökeğin kokmuş dibi mi?
Aynen... Öküzlükte tektir dediler

Dedim it gider mi davara, mala?
Görünce dalar mı kurda, çakala?
Ah edip “Narasın sen de, kaç hala
Bağrımızda saplı oktur.” dediler.

Dedim bunca adam niye ardında,
Kimi kuyruğunda, kimi sırtında?
Ziya aydınlıkta ışık derdinde,
Kellen bedenine yüküdür dediler.

DAİMİ BELEDİYE BAŞKAN ADAYI

Sabit EYMEN

Malum, eskilerin ifadesiyle yavaş savaş seçim sath-ı mailine giriyoruz. Ülkemizde partiler bu aralar her bir belediye için kendi adaylarını belirlemek noktasında adaylık başvuru takvimlerini açıkladılar. Bazı partiler başka partilerle ittifak görüşmelerini sürdürüyor. Kimi müstakbel aday adayları ise kendilerini birden fazla partinin aday göstermesi halinde seçimlerde belediye başkanlığı namzedi olacıklarına dair beyanlarını deklare ediyorlar.

Efendim malumunuz “güreşmekten maksat yenmek” dermiş eskiler ama seçimlerde aday adaylığı için başvuranlara bakıldığında bazan bu düsturun bu olay için pek uymadığını gözlemliyoruz. İyi haber alan kaynaklar ve seçim mütehasısı dostlarımızdan edindiğimiz mutena bilgiye göre, aday yapılmayacağı kesin olarak bilse bile gönünde yer tutan siyasi partiden belediye başkanlığına aday aday olmak siyasette kariyer yapmak isteyenler için olmazsa olmaz bir mevzuymuş. Ne işe yarar aday gösterilmeceğinizi bilmenize rağmen bu iş dersiniz, birçok işe yarayacağı kesin olmakla birlikte en azından CV’inize filan tarihli seçimde belediye başkan aday aday oldum şeklinde bir cümle daha ilave etme imkan ve imtiyazını sağlıyormuş. Dikkat çekici bir nokta da halen görevde bulunan belediye başkanını şayet partisi tekrar aday gösterme eğiliminde ise o ilçe ya da beldeden belediye başkanlığına aday adaylığı müracaatının ya hiç olmaması yahut bir iki kişiyle sınırlı olması. İyi de kardeşim, mevcut belediye başkanından daha çok oy alabileceğiniz ve hizmette fersah fersah ileri gidebileceğiniz noktasında iddia sahibi iseniz parti yetkililerini neden ikna etmeye çalışmıyorsunuz? Elbette bunun da bir açıklaması vardır. Yine öğrendiğimize göre (bu bilgiler için özel bir kaynağa ihtiyacımız olmadığını sosyal medyaya yansıyanlardan öğrendiğimizi söylemekle yetinelim) bazı aday adayları seçimlere başvuru sayesinde aday oldukları siyasi partinin kendi ilçelerindeki teşkilatının yerini (adresini) de öğrenmiş, hatta ilçelerini seçimden seçime de olsa ziyaret ediyorlarmış.

Bu arada CV’ler öyle zengin ki, akla hayale gelmedik meziyetler var. Bazısı, avcı fıkrasındaki tilkinin kuyruğu gibi uzadıkça uzuyor. Bunlar niye böyle abartılı yazılıyor dersiniz, hepten haksız sayılmazlar sayın aday adaylarımız. Zira seçmenler başkan adaylarının kendileri gibi sıradan kişiler olduğunu anlarsa nasıl oy versinler? Bir kere başkan adaylarımızın en azından Alaaddin’in sihirli lambasından çıkan cinlerden daha mahir olmaları lazım ki oy alabilsinler. Bunun yanında, bizim gibi “hınaza”lara konuşacak malzeme vermesinler de ne yapsınlar yani! Tüm aday adaylarımızın en başta gelen ortak özellikleri “halka hizmet için harekete geçtikleri” olunca, parti teşkilatları da şaşırıyor tabii hangisini aday göstersek acaba diye! Aslında aday adaylığını açıklayanlardan halka ne gibi hizmet taahhüt ettiklerini sormak yerine ne taahhüt etmediklerini bildirmelerini istemek daha yerinde olmaz mı? Zira yapıp edebilecekleri, hukuki mevzuat ve belediyenin bütçesiyle sınırlı zaten. Mesela, başkan adayları kendisi dahil hiçkimsenin mesai saatleri dışında belediyeye ait araçları kullanmayacaklarını taahhüt edebilir mi? Asıl işleriyle ve ortaklıkları bulunan işlerle gerçekten bağlarını kopartarak tüm mesailerini belediye işlerine ayırabileceklerini ilan edebilirler mi?

Belediyeye ait bülten yahut dergilerin her bir sayısında azami 3 fotoğraf yayınlamaya, belediye binalarının dış cephelerine kendi fotoğraflarını giydirmeyeceklerine, belirli gün ve haftalar için hazırlanan programlarda resimlerini kullanmayacaklarına söz verebilirler mi? Bir de şahsi isteğim olacak. Olur olmaz yere heykel dikmemeleri ve trafiğin akışına engel olacak şekilde kavşak düzenlemesi yapmamaları. Sahi asıl isteğim ne biliyor musunuz? Sayın başkanların yaşadıkları toplumun bir parçası olduklarını hiç unutmamaları. Çevrelerinde her yaptıkları eylem ve davranışı onaylayıp alkışlayanlar olursa (ki hep öyle olduğu söyleniyor) bunların kendisini neden alkışladıklarını düşünmeleridir. Sahi bir insan bir başkasını neden sürekli alkışlar ki!

Yazı nereden nereye geldi. Oysa benim isteğim neden Kağıttepe için kimsenin aday aday olmadığını sormaktı. Yaklaşın biraz ve açın kulaklarınızı bakalım. Tamam o kadar da demedik yani, fazla muhabbet tez ayrılık getirir. Bana üç metreden daha fazla yaklaşmayınız lütfen. Şimdi duydum sizi, öyle bir belediye yok. Efendim sizin dert ettiğiniz bu mu yani! Elbette şu anda bu isimle bir yer ve belediye olmayabilir. Şimdiden hazırlıklı olup çalışmaya başlamak gerekir diye düşünüyorum. Madem Kağıttepe Belediye Başkanlığına aday aday yok o halde ben kendimi sizler adına ve sizleri temsilen tamamen sizlere olan hizmet aşkım, sebebiyle bu mutena belediyemiz için başkan aday aday ilan ediyorum. Yalnız küçük bir sorum var, adaylık başvurusunu hangi partinin hangi ilçe başkanlığına ve seçim kuruluna yapacağım, bunu öğrenemedim. Bir zahmet bu konuda yardımlarınızı ıstirham ediyorum. Seçimde görüşmek üzere sevgili seçmenlerim, pardon kıymetli halkım!

Kağıttepe Belediye Başkanlığı ve bilumum kurulmamış belediye başkanlıkları için

Daimi Belediye Başkan Adayınız Sabit EYMEN

BİR AŞIĞIN GÜNCESESİ

Cemal DİVANI

Bulmuşum beleş yer kurmuşum pazar
Onlar alır ben bedava satarım
Mavi boncuk taktım değmesin nazar
Senelerdir bu hayalle yatarım

Kaz gelirse esirgemem tavuğu
Dipsiz gölde boşa çekmem kayığı
Olsa ne ki şairin en büyüğü
Çamur atar bir lokmada yutarım

Adım vardır her afişte her yanda
Yalan yoktur verdiğiniz beyanda
Para verin göbek atım meydanda
Gerekirse bir dansözden beterim

Şerrimden korkuyor yerde karınca
Âlem kaçır şer postunu serince
Bir çare bulurum zoru görünce
Saniyede kaybolurum iterim

Her akşam elime yakarım kına
Nerde güzel görsem aşığım ona
İşlerim kıyaktır dokunman bana
Ben çıkarın tarafını tutarım

Şeytan denen bir mürşidim pirim var
Haramdan kazandım çokça karım var
Elli oğlum vardır otuz karım var
Yan çizeni dergâhımdan atarım

ŞÖLEN ŞİİRİ

Hasan Basri MESES

Karşılığı vardır her bir emeğin
Tadı eksik kalır etsiz yemeğin
Şiir karın doyurur mu demeyin
Kaz bekledik tavuk yolan olmadı

Kitaplar havada kuş olup uçtu
Kim dokundu kimi yaprağın açtı
Herkes yalancıktan tebessüm saçtı
Gözünün içiyle gülen olmadı.

Berberken avam ile havası
Mihmandara geldi Kilis tavası
Şuara bekledi barak havası
Bir hüküm çıkmadı çalan olmadı.

Karanlıkta yüklemelik kaçacağı
Zulamıza saklamadık bıçağı
Bizim için bekletmedik uçağı
Biz biz'i yitirdik bulan olmadı.

Diş kirası iki ellilik düştü
Biri bana biri Mortaş'a düştü
Başımıza cin fikirler üşüştü
Şaka olsun dedik yalan olmadı.

İhtiyaç var hasenata hayıra
Arabayı sürdük yolda çayıra
Su verince kolay çıktı bayıra
Peşimizde ıslık çalan olmadı.

Her gün sayıp duruyoruz nefesi
Fatih bir budağa asmış kafesi
Hasan Basri ortalığa mesesi
Attı korktukları yılan olmadı.

KEDİDEN KORKAN KÖPEK

Erdal NOYAN

Evimizin üst sokağında salı günleri pazar kuruluyor.
Pazarın girişindeyim.
İri yarı bir köpekle yetişkin bir kedi karşı karşıya.
Tam yanlarındayım.
Köpek o denli yumuşak başlı görünüyor ki ürkmeydim.
Yine de belki kediyeye sataşır diye bekliyorum.
Ummadığım şey gerçekleşti.
Kedi, köpeğin üzerine miyav narası atarak atladı.
Köpekçik kaçmaya, kedi kovalamaya başladı.
Acıdım kaçana; eziklik, korku böyle bir şey demek.
Öyle ansızın gerçekleşti ki olay, kediyeye durduramadım.
Köpek kediyeye paramparça edecek cüssedeydi oysa.
Belki de korktuğundan değil, iyi huyluluğundan aldır-
mamıştı kedinin bulaşmasına desem...
Diyemiyorum, korkarak kaçtığı besbelli.
O kediden gıcık kaptım.
Üstelik ilk kez olmuyordu.
Kedinin köpek kovaladığını burada ikinci görüşüm.
Belki şundandır: Kediler için bırakılan mamaları kö-
pekler de yiyorlar.
Kediyeye aslanlaştıracak bir bölüşüm sorunu!
Kedilerin tepkileri bu nedenle belki hoş karşılanabilir.

MANGALDA KÜL

Servet YÜKSEL

Neşe pazarında hüzün satarım,
Beş okkası üç kuruşa alan yok.
Sağırklar köyünde nara atarım,
Korkup karakola haber salan yok..

İçindeyim hayat denen rüyanın,
Şeker kattım tadı geldi dünyanın,
Güldüğüne bakma deli Ziya'nın,
Aklın söküğünü diktim, bilen yok.

Kafdağı'nda ektim kırk dönüm bostan,
Bir devi gösterip dediler 'ustan'.
Hiçler meclisinde söyledim destan,
Dedem Korkut gibi kopuz çalan yok.

Kör nefsimde uyup gözümü oydu,
Sılaya acıktım, gurbete doydum,
Yolları katlayıp heybeme koydum,
Yolgeçen hanına gayri gelen yok.

Kargaları bülbül gibi öttürdüm,
Develere çölde koyun güttürdüm,
Su üstünde ateş yaktım, tüttürdüm,
Mangalda kül bırakmadım yalan yok!

Ata mirasını bölüşmeye gel,
Benlik belasına bulaşmaya gel,
Ölümler şehrinde dolaşmaya gel,
Zengin-fakir aynı falan, filan yok.

Doğruyu eğrinin emrine verdik,
Sahtekarla, tamahkarı everdik,
Boş lafın postunu ekrana serdik,
Gönlü zehirleyen böyle yılan yok.

Adalette infaz çağdaş zalimden,
Nabza göre fetva sapık alimden,
Ne halt ettiğimi anla halimden,
Yüzümüzün karasını silen yok..

Bir balonmuş meğer sözler, fiyatlar,
İnsan suretinde eşekler, atlar,
Harami vicdanlar kokar, bayatlar,
Şükür memlekette yağma, talan yok!

OYUK ŞİİR

Mehmet S. FİDANCI

Oyukları gördün mü
dalıp seyrine dünyanın
pençe mi tırnak mı diş mi
oraya buraya dibe doğru çeken
oyukları gördün mü

Her oyuk bir hane
bir kaç oda mutfak antre
balkon banyo ve sâire
ıslak kuru zeminler
oyuk oyuk duvarlar
pencereler bahane

*Baktın mı oyuklardan
dışarıdaki oyuklara
ta içeriden*

Her işhane bir oyuk
ofisi masası çekmecesini
gelenler gidenler kalanlar
bekleyenler bekleyenler
muttasıl bekleyenler
sümenler oyuk dümenler
evraklar ve mühürler

Göz oyuk gözlük oyuk
söz oyuk sözlükler
dil oyuk mendil
rüzgâra direnen kandil
lisânlar oyuk nisanlar
insanlar değişken ve mevsimler
tırmandığın merdivenler oyuk
durduğun düzlükler

Zaman oyuk mekân oyuk
göge baktığın orman
rahatı kaçan nar
kayaya tutunan köknar
serviler oyuk çınarlar
hatmiler kasımpatılar
dağda sümbül bahçede gül
feryatlar oyuk figanlar bülbül

Oyuk içinde oyuk
gizlendiğin perde
açtığın örtü inandığın tül
durduğun sahne oynadığın rol
izlediğin dizi okuduğun haber
temâşa ettiğin filmler
sunumlar durumlar yorumlar
gerçekler oyuk
hayaller kül

Oyuk oyuk kâğıtlar
oyuk oyuk parşömenler
romanlar hikâyeler
sararmış mesnevi
solmuş manzumeler
destanlar oyuk söylenler
gazeller kasideler şiirler
şarkılar ve türküler

Derinlere çıktın mı
indin mi zirvelere
yıldızlara ve peyklere
derelere derecelere
nehirlere denizlere
okyanuslara koyaklara
muhakkak oyuklara

Ne hikmetler geldi geçti
ne fazıllar tezgâhtan
ah'tan vah'tan belâgattan
oyuk oyuk edebiyattan
oyuk oyuk hayattan

Oyuklu günden oyuklu geceye
eller oyuk ayaklar oyuk
yürüdüğü yollar beklediğin durak
bindiğin otobüs oturduğun koltuk
varışlar oyuk varoluşlar
uykular oyuk uyanışlar
ve kuyular
ve kuyular
ve kuyular

AVRAD

Hacı Musa TUNCER

Eremeke annacıma geçib de,
Bana halakadan şor verme avrad.
Cuvarıya yamacımda içib de,
Dumanı üsdüme üfürme avrad.

Hersimden burnumdan soluyom zatan,
Vakit guşluk oldu zıbarıp yatan,
Ne gayfaltı yapan ne yumuş dutan,
Yan gelip kıcını devirme avrad.

Susadan geçeni dutan çağırın,
İşmar edip celfin kesip bağırın,
Kimine de içli kömbe yoğurun,
Bana da baldırcan söğürme avrad.

Heç mi sitarem yok, bu mudur görgün?
Elinden düşmüyor ganefçe örgün,
Bir ömür yanında yaşadım sürgün,
Gapıdan geçarsam çevirme avrad.

Nohlaz geçim ettik sefil galmadık,
Şükür muhanete muhtaç olmadık,
Partutuş olup da akıl almadık,
Şimdik öyle gük gük güğürme avrad.

Öyle madik atıp gızma gocana,
Puntuna getirir derim hocana,
Verhe şivşiriyor anan hacana,
Üç dudak ağzınla gevirme avrad.

Tuncer delemetli insan evledi,
Eleğeni asdı, onuneledi,
Sana denk düşmedi gavır veledi,
Torpağa düşmeden güverme avrad.

Sözlükçe:

Eremeke: İşbilir. **Annacıma:** Karşıma. **Halaka:** Köy veya mahalle ortası. **Şor:** Laf, dedikodu. **Susa:** Yol. **Celfin:** 1 yaşında dişi tavuk. **Nohlaz:** Ne güzel. **Partutuş:** Aceleden ne yapacağını şaşırma. **Gevirme:** Laf geveleme. **Delemetli:** Gayretli.

NADAS

Hasan NALÇACI

Bu çayırı kim böyle başıboş ve yalnız
Ölü atlar koşuyor koşumsuz bagas bagas
Kavalsız kepeneksiz hangi dağın çobanı
Kuzum böyle değildi benim bildiğim nadas

Kara işçi, sığırtmaç, halil oğlu ismail
Ama eyi biliyor terli ekmek ne demek
İlazım olan herşey mızraklıda yazıyor
Göçüp gidiyor insan bir arpalık bir evlek

Yağmur ne vakit yağar bu fidanlar ne zaman
Dedem bilirdi oysa; baharı, kışı, güzü
İçimiz kurtlanıyor neydi unuttuğumuz
Yüzümüze bakmıyor ayın karanlık yüzü

Gel bi çiftlik kuralım şöyle, şöyle ve şöyle
Alentiriği, suyu her bişeyi içinde
Köylü bilmez bu işi Allah'ın andavalı
Organik de satarız plaza keklerine

İşin kaydın yok mu hiç emekliliğin neyin
Eline yakışmıyor taldan sekiyor nacak
Ceylan gibi sekiyor papazın çayırında
Umarın harmanında aksıyor bastı bacak

Öpülmemiş omuzlar gibi dalgın ve ebter
Bizi nereye gömsün ölmediğimiz toprak.

OKUR MEKTUPLARI/3

Gülizar KARANAR

Kazım Tazıcı (Avcılar ve İt Sevenler Derneği Başkanı)

Efendim sizin dergide şiir yazan bir Halit Yıldırım var. Önce Maho'nun Eşeği derken şimdi de Avcının Boş İti diye seriye başladı. Yahu bu adamı bebekliğinde it mi kapmış? Yani bir düşmanlığı mı var hayvanlara? Bu adamı bir uyarın yav!

Okur Temsilcisi:

Kazım Tazıcı Bey, şiirlerde hayvanlarla ilgili bir sıkıntı olduğunu sanmıyorum. Ama hayvanlaşmış bazı insanlara göndermeler var gibi. Ben yine de Tayyib Bey aracılığı ile sordurayım.

Melahat Meraklı (Kölün/Alamanya)

Yine ben. Benim roman ne oldu anam, bacım? Merak ettim de...

Okur Temsilcisi:

Boyacı küpü mü bu? Bakacağız dedik ya. Vicdan azabı gibi her sayı karşıma çıkma kardeşim.

Müslüm Orhan Tayfur (Kayaş /Ankara)

Ben kaset çıkaracağım. Türkiye'de bir ilk olacak. Ankara havalarını arabesk ezgilerle okuyorum. Sesim Müslüm Baba'ya, sazım Orhan Baba'ya, tipim de Ferdi Baba'ya benziyor-muş. Bu yüzden adımlı böyle değiştirdim. İlk kasetimin adı Batan Banker olacak. Sözler şöyle:

Batan banker beni de al/Dönmem artık Ankara'ya/Ben oynayım sen de saz çal/Felek sarsın makaraya

Ben şimdi yolsuz kaldım/Meteliğe kurşun çaldım/Dediler ki sen ona koş/Adresini evden aldım

Şu üç günlük dünyada /Çok görüldü alemimiz /Köşe dönmek kolay değil/Pilan yazar kalemimiz

Okur Temsilcisi:

Siz kasetinizin bir demosunu bize gönderin. Bir bakalım. Unkapanı'nda dostlarımız var. Klip de çekeriz.

Cevat Ofsayt: (Trabzon)

Şu Fenere bir el atın ya! Ben Trabzonluyum ama böyle de olmuyor. Yahu bizim burada bir Temel Dobiât var. Şart olsun fitbol ordinaryusu. Ali Koç adam bulamıyorsa onu götürsün. Rakibin de rakip olmalı ki işin tadı çıksın da...

Okur Temsilcisi:

Ben toptan anlamam kardeşim. Fenerbahçe Kulübüne yazsana...

TERSİNİ Mİ YAPAYIM?

Hikmet ÖZDEMİR

Sağ avcum kaşındı bugün,

Para mı gelecek,

Yoksa bahardan mı?

Gömleğin düğmesini,

Üstümde dikersem,

İftiraya uğrarmışım.

Kafamı sol elimle kaşırsam,

Ensemde

Çıban çıkarmış.

Ekmek sırası yerine

Dolmuş kuyruğuna girersem,

Yolum kesilirmiş.

Önümden

Siyah kedi geçerse,

Uğursuzluk peşime takılırmış.

Köpeğim

Sık sık havlarsa,

Deprem olurmuş.

Hıdırellez'de

Çaput bağlanırmış ağaçlara,

Nasibimiz açılınsın diye.

Yoksa ben bunların

Tersini mi yapayım,

O zaman ağrılarım geçer mi ?

ÇEKİLİŞ VAR

Mehmet PEKTAŞ

Elindeki üç gömlekle kasaya yaklaŐan işçi emeklisi Hulusi sıra kendisine gelince ürünleri kasiyere uzattı. Kasiyer iŐini adeta bir makine gibi yapıyordu müŐterisine:

-“Peşin, taksit” diye sordu. Hulusi:

-“Peşin, peşin.” dedi. Kasiyer seri bir Şekilde barkodları okuttu:

-“99 TL efendim. 1 TL’lik daha ürün alırsanız AVM’nin hediye çekiliŐine katılabılırsiniz.” Akşama kadar arŐı pazar dolaŐan Hulusi, tam olarak anlayamamıŐtı:

-“ekiliŐ mi?” dedi. Kızın ses tonu bir anda sertleŐti, tezghın önündeki çorapları göstererek:

-“Amcacım Őuradan 3-5 liralık bir Şey daha al, katıl işte. Araba veriyorlar.” dedi. Hulusi:

-“İyi katılalım.” dedi. Kasiyer:

-“Bay, bayan, ocuk?” diye sordu. Hulusi iyice sersemlemiŐti sanki:

-“Bilmem, fark etmez.” dedi. Kasiyer fkeli Şekilde bir erkek çorabı alıp barkod okuyucuya okuttu:

-“104 TL.” dedi. Hulusi, ödemeyi yapıp poŐeti aldı. Bir elinde poŐet, bir elinde fiŐ vardı. Bu arada kasiyer diŐer mŐteriyeye geçmişti bile. Hulusi, geri dönüp:

-“ekiliŐ?” dedi. Kasiyer baŐını kaldırmadan:

-“DanıŐmadan kupon alın.” dedi. Hulusi, maŐazadan çıktıktan sonra danıŐmadaki kupon kuyruğuna geçti. Sıra kendisine gelince, danıŐmadaki görevliden form doldurması gerektiğini öğrendi. Sıradan çıkıp duvarın dibindeki masaya doğru yönelmiŐti. O sırada hediye olarak verilecek arabayı gördü. Araba reklam amacıyla AVM’nin içerisine sokulmuŐtu. Arabayı görünce gülümsedi. Araba da Hulusi’ye gülümsedi sanki. Gülümsemeyle kalsa iyi bir de tatlı tatlı bakıp “Gel gel” diye iŐaret etti. Hulusi arabanın yanına gitti, sağına soluna alıcı gözüyle baktı. İki elini kalçalarının üzerinde birleŐtirip arabanın etrafında dolaŐtı. Kapısına bir el attı. Kapı açıktı. Kafasını uzatıp arabanın içine iyice baktı. Araba sanki kuşağını açmıŐ, “Gel otur Şöyle.” diyordu. Dayanamadı, koltuğa oturup direksiyonu sağa sola çevirdi. O da ne, araba çalıŐmasını mı? Ortalıkta gezinen insanlar sağa sola çekilip yolu açtılar. Araba hareket etmeye başladı, Hulusi’ye AVM’nin içerisinde birkaç tur attırdı. GiriŐ kapısına geldiklerinde karŐılarında güvenlik görevlisini buldular. Güvenlik görevlisi, bir elini havaya kaldırmıŐ, diŐer eliyle dıŐarıya doğru geç iŐareti yapıyordu. Hulusi direksiyonu kırdı, birden AVM’nin ana kapısı tamamen açıldı. Kapıdan ıkıp Őehrin içine turlamaya başladı. Oysa Hulusi araba kullanmayı bilmezdi. “Demek ki bu kadar kolaymıŐ.” dedi kendi kendine. Doğruca eve gidip hanımına arabayı göstermek istedi. Evin önüne gelip kornaya bastı. Korna sesi gelir gelmez, birden baŐını kaldırdı, gözlerini açtı. Sağına soluna baktı. Evin önünde değil AVM’deydi. Meğer bir an içi geçmiş, kafası direksiyonun üzerine düŐünce korna çalmıŐ. Kornanın sesini duyan güvenlik görevlisi arabanın yanına geldi.

-“Beyefendi, arabanın içine binmek yasak.” dedi. Hulusi:

-“Kusura bakma, çıkıyorum hemen.” dedi. Arabadan çıkıp doğruca formu doldurmaya gitti. Giderken dönüp dönüp arkasına bakıyordu. İçinden: “Bu araba bana çıkacak.” deyip duruyordu. Formu dikkatli bir Şekilde doldurmaya başladı. Kendi telefon numarasını yazdıktan sonra ne olur ne olmaz diye karısının numarasını da yazdı. İçi rahat etmedi. “Hanım telefona bakmaz.” diyerek formu yırtıp attı. Yeni forma, kendi telefonunun yanına oğlunun telefonunu da yazdı. OĞlana hiç güveni yoktu. Arabanın üstüne konabilirdi. Ama fiŐ Hulusi’nindi. “Olsun ne olur ne olmaz.” dedi, bir form daha aldı. Sadece kendi telefonunu yazdı. Ya ulaŐılamazsa, ya Őarjı biterse... Yeni bir form daha aldı. Kendi numarasıyla birlikte hanımının numarasını yazdı. Bir de kızının numarasını mı yazsaydı acaba? ekiliŐ zamanında köyde myde olurlarsa, köyde telefon çekmezdi. nc bir numara yazacak yer kalmadığından yeni bir form alıp doldurdu. Kendinin, hanımının, kızının telefonunu kk kk yazdı. DiŐer bilgileri doldurdu. Adres kısmına gelince yine tereddüt etti. Apartmanda kim kime dum dumaydı. Geçenlerde sigortadan gelen kâğıt ellerine ulaŐmadan kaybolmuŐtu mesela. Ya yle bir Şey olursa... Nereyi adres vermeli? Sonradan Hulusi’nin aklına posta kutusu geldi. Posta kutusunun üstüne, adını soyadını daire numarasını yazarsa problem olmazdı. En iyisi çekiliş yapılanaya kadar köye de gitmemekti. Böylece telefonun çekti, çekmedi derdi de olmazdı. Formu doldurduktan sonra birkaç defa baŐtan sona okuyup kontrol etti. Bir eksiklik görünmüyordu. Sıraya geçti. Sıra kendisine gelince, fiŐı uzattı. DanıŐmadaki bayan:

-“Amca formu alayım.” dedi. Bilgisayara kaydetti. Sonra da fiŐleri istedi. Yazıcıdan bir kupon çıkarttı.

Kız, fişi, damgaladı, kuponu da fiŐe zımbalayıp Hulusi’ye uzattı.

-“Amca fişi ve kuponu kaybetme.” dedi. Adam:

-“Kaybolursa?” dedi. Kız:

-“dl kazanırsan bunları göstermen lazım, değilse dl alamazsın.” dedi. Hulusi, elini sveterinden içeri sokup gömleğinin yaka cebine kuponu yerleŐtirdi. Elini çıkardıktan sonra yan tarafındaki ay-

naya bakıp gülümsedi, sağ elini 2 defa cebinin üzerine vurdu. Bu iş tamamı. AVM'den çıkmadan önce arabanın sağına soluna tekrar baktı. Arka camda bir iki parmak izi gördü. Gözlük bezini çıkarıp izleri sildi. İçinden arabaya şöyle bir öpücük kondurmak geldi. Yapmadı. O sırada arabanın etrafında birkaç çocuk belirdi. Onlara: "Çekilin lan arabamın etrafından." diyecek oldu. Bunu da yapmadı. Çocukların anne babası da gelip arabaya baktılar. Adam, arabanın içine bindi. Bu kadarı fazlaydı artık. Hulusi, hemen güvenliğin yanına gidip:

- "Olmaz ki böyle. Önüne gelen biniyor. Belki bana çıkacak, kilitleyin kardeşim arabayı!" dedi. Güvenlik:

- "İnşallah sana çıkar amcacığım. Ben uyarırım şimdi" dedi ve arabaya doğru yöneldi. Arabaya binen adamı indirdi, kapıyı da kilitledi. Hulusi'nin içi şimdi rahat etmişti. Güvenlik görevlisi yanına gelince ona:

- "Akşam da burada mısın sen?" diye sordu. Güvenlik görevlisi:

- "Üç vardiya çalışıyoruz amca. Ben 4'te gideceğim başka arkadaş gelecek." dedi. Hulusi:

- "Akşam da bekleyen var yani?" dedi. Güvenlik görevlisi:

- "Tabii var. 24 saat nöbetteyiz." dedi. Hulusi:

- "Aman arabaya bir şey olmasın." dedi. Güvenlik görevlisi:

- "Merak etme, biz olmasak da kameralar var." dedi. Hulusi işi garantiye almak istiyordu:

- "Siz yine de bekleyin." dedi. Güvenlik görevlisi gülümsedi:

- "Tamam, amca tamam." dedi. Hulusi, arabaya son bir defa baktıktan sonra kapıya yöneldi. Bir an aklına kupon geldi. Ceplerini yokladı. Gömlek cebindeki sertliği hissedince, bir oh çekti. Eve varıncaya kadar aklında hep araba vardı. İçine doğruyordu. Ona çıkacaktı. AVM'nin servisiyle giderken yoldan geçen arabalara daha bir dikkatli baktı. Birkaç tanesini görünce içinden: "Rengi beyaz olsa aynı benimkinden." dedi. Sonra beyaz bir araba gördü: "Hah işte aynısı." dedi. Sonra: "Yok benimki daha güzel." dedi. Yol bitti, eve geldi. Apartman kapısından girerken, posta kutusuna baktı. Üzerindeki yazı okunmuyordu, kutunun hangi daireye ait olduğu belli değildi. Eve çıkıp kâğıt, kalem ve yapıştırıcı aldı, geldi. Kutunun üzerine büyükçe adını ve daire numarasını yazdı. Tam eve çıkacaktı ki, posta kutusunun anahtarını kaybettikleri geldi aklına. Eyvah ki ne eyvah! Hemen ertesi gün yeni bir posta kutusu almalıydı.

Eve çıkarırken, kuponu nereye saklayacağını düşünüyordu. Hanımına emanet etse kupon ya kaybolur ya da çöpü boylardı. "En iyisi gardıroba koymak." diye düşündü. Karısına sıkı sıkı tembih edip kuponu gardıroba koydu. Birkaç saat sonra içi rahat etmedi. Karısı burada görürse kuponu kesin atardı. Oradan alıp komedinin çekmecesine koydu. Gecenin bir yarısı kan ter içerisinde kalktı. Hemen komedine koştu. Neyse ki kupon orada duruyordu. Kuponu oradan alıp misafir odasındaki koltuğun altına koydu.

Sabah erkenden çıkıp posta kutusu almaya gitti. Çarşıda aklına kupon geldi. Belediye otobüsünü bekleyemedi bir taksiye atlayıp geldi. Hemen eve çıkıp koltuğun altına baktı, kupon yerli yerindeydi. Kuponun yerini yine değiştirdi. Bu defa televizyon ünitesinin altına koydu. Aşağı inip posta kutusunu monte ettikten sonra yine eve koştu. Kupona bir şey olacak diye aklı çıkıyordu. En sonunda kuponu kanepenin altına tapu, evlilik cüzdanı ve askerlik tezkeresinin olduğu poşete koydu.

Ertesi gün ekmek almadan dönerken aklına arabayı nereye koyacağı geldi. Apartman sakinlerinin çoğu araçlarını yol boyu gelişigüzel park ediyordu. Kimileriye apartmanın arkasına koyuyordu. Yeni arabayı yol kenarına koymak olmazdı. Birkaç yıl önce çöp kamyonu bir arabaya sürtünüp geçmişti. Maazallah yine böyle bir şey olabilirdi. Apartmanın arkasında da çocuklar top oynuyordu. En iyisi kapalı bir garaj yaptırmaktı. Yukarı çıkmadan apartmanın bahçesinde keşif yaptı. Bahçeyi kendince adımladı, ölçtü. Bir köşeyi gözüne kestirdi. Eve çıkınca karısına garaj yaptıracığını söyleyince kadın köpürdü, çıktı:

- "Manyak mısın sen be adam! Araban yok, bir şeyin yok, garajı ne yapacaksın?" dedi. Hulusi:

- "Çekilişten çıkacak." dedi. Kadın:

- "Deli deli konuşma! Nerden belli çıkacağı?" dedi. Hulusi:

- "Görürsün çıkacak. İçime doğuyor." dedi. Kadın:

- "Çıksın o zaman düşünürsün. Hem senin ehliyetin bile yok arabayı nasıl kullanacaksın?" dedi. Hulusi'nin içine bir ateş düştü: ehliyet. Bu defa:

- "Ben en iyisi ehliyet alayım." dedi. Kadın:

- "Araban yok, ne yapacaksın ehliyeti bu yaştan sonra?" diye çıkıştı. Hulusi birden bağırdı:

- "Çıkacak diyorum anlamıyor musun be kadın!" Kadın:

- "Ne halin varsa gör, ben seninle uğraşamayacağım." deyip mutfağa gitti. Hulusi koltuğa oturup kara kara düşünmeye başladı. Arabayı nasıl kullanacaktı? AVM'de uyuklayınca çok kolay sürmüştü ama acaba gerçeğini nasıl sürebilirdi? Akşamüstü eline bir metre alıp garaj için düşündüğü yeri ölçmeye indi. Aklında ise arabayı nasıl kullanacağı vardı. Çocuklar garaj yapılacak yere kale kurmuşlar top oynuyorlardı.

- "Az ötede oynayın." dedi onlara. Çocuklar Hulusi'yi dinlemiyorlardı. Ölçü almaya çalışırken birkaç defa koluna, bacağına top çarptı. Hava kararmaya başlayınca karşı komşu balkona çıkıp çocuğunu

eve çağırıldı. Çocuk annesini dinlemedi. Kadın, işten gelen kocasını çağırıldı. Bu defa baba balkondan çocuğu çağırıldı. Çocuk onu da dinlemedi. Baba:

-“Geliyorum, şimdi görürsün sen.” deyip aşağı indi geldi. Hulusi’yi görünce :

-“Kolay gelsin.” dedi, çocuğu unutup ayaküstü lafladılar. Hulusi, komşusuna çekilişten bahsetmedi ama garaj yaptırmak istediğini söyledi. Komşu:

-“Araba mı alacaksın? Çok iyi, şimdiden hayırlı olsun.” dedi. Hulusi:

-“Bakalım, düşünüyorum bir şeyler.” dedi. Sonra bir an komşusundan yardım istemek geldi aklına:

-“Senin ehliyetin vardı değil mi” diye sordu. Komşu:

-“Olmaz, olur mu? Ben 18’ime girer girmez aldım ehliyeti.” dedi. Hulusi:

-“Ben ihmal ettim, almadım. Bu yaştan sonra alabilir miyim, alırsam kullanabilir miyim bilmiyorum?” dedi. Komşu:

-“Düşündüğün şeye bak Hulusi Abi. Ne zaman istersen, saat kaç olursa olsun, çal kapımı, seni istediğin yere götürürüm.” dedi. Hulusi’nin gözleri parladı:

-“Sahi götürür müsün?” dedi. Komşu:

-“Ebette götürürüm.” deyince Hulusi çocuk gibi sevindi. Garajın ölçüsünü komşusuyla birlikte aldılar. Hulusi, hemen ertesi gün malzemecilere gidip fiyat sordu. Garajın maliyeti tahmininin çok çok üstündeydi. Bir malzemeci, yarısı peşin yarısı taksitle malzeme vermeyi kabul etti. Hulusi, kendince bir plan yaptı, her ay maaşından belli bir miktar koyacak, çekiliş yapıncaya kadar garajın yarı parasını biriktirecekti. Geri kalanını taksit taksit ödeyecekti.

Günler, aylar geçti. Bu süre zarfında sık sık AVM’ye gidip arabayı gördü. Parmak izi, el izi olan yerleri sildi. Arabanın yanındaki puflara oturup saatlerce onu izledi. Arabaya dokunanlara içten içe kızdı. Arabanın orasını burasını kurcalayanları güvenlik görevlisine şikâyet etti.

Sonunda çekiliş günü geldi, çattı. Kanepenin altındaki poşetten kuponu ve fişi alıp AVM’ye gitti. AVM her günküden daha kalabalıktı. Genişçe bir alana platform kurulmuş, platformun önüne sandalyeler sıralanmıştı. Hoparlörlerden müzikler çalınıyordu. Arka taraflardan birisi Hulusi’ye yer verdi. Bulunduğu yer sahneye çok uzak olduğundan hiçbir şey görmüyordu. Sesleri dinleyerek olup biteni anlamaya çalıştı. Toplar döndü, numaralar belli oldu. Hulusi, daha numaraları kontrol edemedi talihlinin adı soyadı bilgisayardan bulundu: Savaş Güçlü. Hulusi, bir şeyler söylemek istedi ama konuşamadı. Kupon titreyen elinde sallanıyordu. Talihliyi telefona bağladılar. Telefondaki adamın şen şakrak sesi hoparlörlere verilmişti. Talihli:

-“Valla hiç beklemiyordum. Benim ve eşimin arabası var. Bunu oğlana veririz artık. Çok teşekkür ederiz.” dedi. Hulusi bir an için yerinden hiç kalmayacağını düşündü. Sunucunun sesini duyunca umutları yeniden yeşerdi, mağazalardan birine daldı:

-“Önümüzdeki yıl 10 araba vereceğiz. Bugünden itibaren en az 100 TL’lik alışveriş yaparak kupon alabilirsiniz.”

KÖYÜN ÇOCUĞU

Mevlüt YAVUZ

Şafak vakti dağa sığır sürmeyi
Ne bilsin, şehirli beyin çocuğu
Azzığı, katığı, çomaç sarmayı
Ne bilsin, şehirli beyin çocuğu

Eğilip de kaklıktan su içmeyi
Orakla, ellikle ekin biçmeyi
Gecenin yarısı itten kaçmayı
Ne bilsin, şehirli beyin çocuğu

Boşanmış hayvana yular takmayı
Kuskunu, palanı, kolan sıkmayı
Eşşegin üstünden odun yıkmayı
Ne bilsin, şehirli beyin çocuğu

Kök sökmeyi, yalankı toplamayı
Dağa gitse hirimden hoplamayı
Boz yılanı dirgeni saplamayı
Ne bilsin, şehirli beyin çocuğu

Çıplak atın terkisine binmeyi
Irmağa inip de yunak yunmayı
Dayanıp da yüzükoyun sünmeyi
Ne bilsin, şehirli beyin çocuğu

Sünger çatalıyla kuş avlamayı
Kırık ayna ile kız tavlamayı
Mart kedisi gibi miyavlamayı
Ne bilsin, şehirli beyin çocuğu

Köy hayatın gerçeğidir, hasıdır
Yaşamanın biraz kabacasıdır
İnsanın doğayla alakasıdır
Bunu böyle bilir köyün çocuğu
Ne bilsin, şehirli beyin çocuğu

S.S. YENİ ANTALYA BİRLİK KOOPERATİFİNDE SATILIK KELEPİR KOOPERATİF HİSSESİ

Kooperatifimiz 90'lı yıllarda yazlık daireler yapmak üzere kurulmuş olup bugün yarın biteceğı benzememektedir.

Vaktiyle Antalya'nın adına aldanılmış, çok büyük prim yapacağı, orun çocuğın hayatını kurtaracağı, 7 sülaleyi ihya edeceği sanılarak 20 milyona girilmiştir.

Kooperatif kısmen de olsa umutlarımızı boşa çıkarmamış 2000'li yıllarda değeri 30 milyara kadar çıkmıştır. TL'den 6 sıfır atılmasıyla birlikte büyük bir değeri kaybeden kooperatif hissemiz, 30.000 TL'ye kadar düşmüştür. İleride bir gün TL bol sıfırlı günlere döndüğü takdirde nasıl prim yapacağımızı siz düşünün.

Kooperatifimiz Antalya'nın Akseki ilçesinde yer almakta olup Konya sınırındadır. Antalya'ya 200 kilometre uzaklıkta, yaklaşık 3 saat mesafededir. Denize yaklaşık 2 saat mesafede olup günü birlik gidip gelmek için çok uygundur. Ayrıca Konya il merkezine 2 saate kalmadan ulaşabilirsiniz.

Kooperatifimizin bırakın deniz manzarasını, Antalya manzarası bile yoktur. İyi kar yağar, yolların kapandığı olur. Bir yazlık kooperatifte bu manzarayı değil Antalya'da, dünyanın hiçbir yerinde görebileceğinizi zannetmiyoruz.

Kooperatif kurulduktan sonra üç kağıtçı bir müteahhit ile anlaşılmış olup binaların iskeleti dikilmiştir. Halen iskeletler sapasağlam durmaktadır. Şimdiye kadar yıkılmadığına göre ufak tefek depremlerde de yıkılma riski taşımadığını düşünüyoruz. Binalar henüz bitmediğı ve bugün yarın bitmeyeceğı için DASK, çevre, çöp vergisi gibi derter yoktur.

Kooperatifimizin iyi niyetli, çok alışkan, tertipli, düzenli bir başkanı vardır. Bütün üyeler tarafından çok sevilmektedir. Ne zaman arasanız, gazınızı alır; içinizi umutla doldurur, kooperatifin bu sene biteceğı hissine kapılırsınız, elinizdeki, avucunuzdaki birikimlerinizi de bu kooperatife yatırırsınız gelir.

Üç kağıtçı müteahhidin cep ve ofis telefonları tüm üyelere kayıtlıdır, ofisinin yeri tüm aramalara rağmen henüz bulunamamıştır. Müteahhit hiçbir telefona cevap vermediğinden sürpriz telefon faturalarıyla karşılaşmazsınız. Ofisteki telefon bazen sekreter tarafından açılır. Buradan çok kısa ve net bilgiler alırsınız. İnşaat ile ilgili bütün sorularınıza sekreter "Bilgim yok." cevabını verir. Müteahhidi sorduğunuzda ise ya biraz önce camiye gitmek için çıkmıştır, ya da umrededir. Dönünce bizi arayacaktır.

Kooperatifimiz 1700 rakımda bir dağın başında olduğundan kesinlikle su basma riski yoktur.

Müteahhit iskeletleri diktikten sonra arsada demir, imento gibi bir şey bırakmadığından hırsızlık riski yoktur. Ekstra güvenlik görevlisine, kameraya, kapı kilidine, alarma gerek yoktur.

Binaların çatısı olmadığından çatı akma derdi yoktur. Yağmur, yağ girerse daha örülmemiş olan duvarlardan girer, o da normaldir.

Binaların henüz %70'i bitmediğinden kredi çekme derdi yoktur. Yüksek faizlerle uğraşmak zorunda kalmazsınız. Zaten en iyisi faize bulaşmamak.

Ben burayı alıp da ne yapacağım diye düşünmeyin. İskelet halindeki binalar yazın sıcak ve sinekli günlerde cebinlik kurmaya birebirdir.

İlle de tatil dersiniz, bir çadır alıp binaların içerisine veya bahçesine kurabilirsiniz, etrafta otlayan keçilerle birlikte doğa ile iç içe eşsiz bir tatil geçirebilirsiniz.

İçerisine bulgurunuzu, tarhananızı serebilir, balkonunda salça yapabilir, biber, patlıcan kurutabilirsiniz.

Etrafını kapatmak kaydıyla içine balya yığabilir, hayvan besleyebilir, ambar olarak kullanabilirsiniz.

Stresli anlarınızda ora çocuğın sarmayıp müteahhide küfrederek enerjinizi atabilirsiniz.

Karınızla kavgasız, gürültüsüz sıkıcı bir hayatınız varsa evliliğinizi renklendirebilirsiniz. Kooperatifi gündeme getirip "Sen aldın!", "Hayır sen aldırдың!", "Alırken sen vardın!", "Ben dedim sana!" gibi sözlerle birkaç günlük küslükle neticelenecek kavgalar çıkarmanız mümkündür. Daha sonra birbirinizin gönlünü alıp barışarak evlilik bağlarını kuvvetlendirebilirsiniz. Böylece aile saadetine katkı sağlar.

Üyelerin müteahhide ve kuruculara, müteahhidin kuruculara ve üyelere, kurucuların müteahhide ve üyelere açtığı pek çok dava olduğu için bu davaları takip ederek emeklilik günlerinizde boş vakitlerinizi değerlendirebilirsiniz.

Her şeyden önemlisi umutla yaşayabilirsiniz. Biz yıllardır kooperatifin biteceğini ve orada tatil yapacağımızı hayal ederek umutla yaşıyoruz.

Siz de umutlarınızı her an canlı tutmak istiyorsanız bu fırsatı kaçırmayın.

Mesaj atarsanız mutlaka döneriz. Fiyat bilgisi telefonda verilecektir. Ev, araba, motosiklet ve cep telefonu takas olur.

HASTROLOJİ

Kismet KEVEN

Koç Burcu: Korkularınızdan uzaklara bakarak, yakınlarınızın gözüne çöp dürterek nefsinizi körleştireceğinizi zannediyorsunuz. Acıların gölgesinde yatarak koca bir yazı geçirdiniz ve paranıza kıyıp ne tatil yaptınız ne de eş dost akraba hısımlarınıza ziyaretine gittiniz. Gerginliğinizin sebebinin başka yerlerde araştıracağınıza sıkıntının depresyon üssünün kendiniz olduğunu kabullenmiyorsunuz.

Boğa Burcu: Nefisinize abur cubur doldurarak, “Aburcubur Abdullah” türküsü eşliğinde ter atarak ideal kiloluzunu yakalayabilmek için gölgenizden hızlı koşuyorsunuz. Ne bir fakir fukaraya zırnık koklatıyorsunuz, ne de nedircik çorbası içmekten mideniz at karnı gibi “gurg gurg” edip duruyor. Kendinize doğru koşmayı deneyin. Toplum içinde karın gürültünüzü önden ve arkadan çıkarmayın lütfen.

İkizler Burcu: Her gece geçmiş günler matinesine gidip hatıralarınız arasında hatırı sayılır anılarınızı analarınızla paylaşma huyundan vazgeçin artık. Ara sıra babanızın da gönlünü alın. Bir gömlek, bir çorap ya da bir acılı Adana ısmarlayarak kalbini kazanmayı deneyin. Etrafınızda pervane gibi dönen bir sürü sevdikleriniz varken, siz sanal dostlarınızla ömrünüzü türpüleyip durmayın.

Yengeç Burcu : Kendinize küskünlüğünüzün faturasını başkalarına kese kese, kızıp duruyorsunuz herkese. Canınızın çektiği yiyeceklerden ne kendinize ikram etmesini biliyorsunuz ne de sevdiklerinize. Paranın turşusu kurulsaydı marketler, alışveriş merkezleri akşama kadar sinek avlayıp dururlardı. Her gece düşlerinize özelemlerinizi davet ederek kendi kendinizi avutuyorsunuz. Hayattan zevk almasını bilmezseniz o sizden intikam almasını bilir.

Aslan Burcu : Güçlü olmak her zaman haklı olmak anlamına gelmez. Para ile yapılamayacak kadar değerli işler varken sizde bu bilincin oluşması için nan ekmeğe muhtaç olmayı mı bekliyorsunuz? Tutturmuşsunuz bir araba sevdası. Durduğunuz her ışıktaki neredeyse elinize bir bez alıp makam şoförleri gibi arabanızı seveceksiniz. Kendi kendinizi sevme huyunuz yüzünden herkes sizden kaçmaya başlıyor.

Başak Burcu : Yaralı gönlünüze ilaç bulmak için cafe cefe gezip kahve ısmarlayacak bir karşı cins arayarak cinslik yaptığınızı söylesem bana kızarsınız ama mecburen söylemek zorundayım. Her attığım yüzde yüz tutacak diye garanti veremem ama aklınızla aranızda bir kırgınlık olduğunu aynanın karşısına geçtiğinizde anlayacak kadar anlayış fukarası değilsinizdir umarım. Az söz çok icraat sizi rahatlatacaktır.

Terazi Burcu : Devamlı kültür fizik hareketleri yaparak kendinizi dengede tutmaya çalışıyorsunuz ama asıl dengesizliğinizin aşktan kaynaklandığını bilmiyorsunuz. Aşk deyince aklınızı karıştıracağınıza gönlünüzü karıştırın. Sevdiklerinizin gözlerinin içine bakın. Elinizden geldikçe iyilik etmek için fırsatlar arayın. Akıl damarlarınızdan birisi tıkanmış olabilir. Kendinize iyi bir dost bulun. Aha size tedavi.

Akrep Burcu : Sıkıntılarınıza bir darağacı kurup “İlk önce hangisini dara çekeyim?” diye hesap kitap yapıp duracağınıza neden “Ben nerde yanlış yaptım?” türküsü eşliğinde kendinizi sigaya çekmiyorsunuz? Düşlerinize dadanan cinlerin hangisini önce hangisini sonra çarpacağınızın planlarınızı yapın. Ara sıra la havle çekin, kör şeytan lanet eline yüzüne deyin. Bildiğiniz duaları okuyun, bilmediğiniz duaları tez zamanda ezberlemeye çalışın.

Yay Burcu : Her gece yorgun argın eve geldiğinizi evdekilere hissettirmeden üzerinizden yorgunluğunuzu atamayacağınız endişesinden vazgeçin artık. Kapıdan içeri adım attığınızda yüzünüzde gülücükler açsın. Yüzünüzü buruştura buruştura yaşlı görüdüğünüzün farkında değilsiniz. Aklın yaşta değil başta olduğunu bilecek kadar bir zekaya sahip olduğunu ıskalamayın yeter.

Oğlak Burcu : Sevdiklerinizle aranızdaki mesafeyi kısaltmanın bir yolunu bulmak zorundasınız. Hayata küskünlüğünüzün şifrelerini kırmak için bir gönle girmelisiniz. Fakat girerken de başkalarını rahatsız edecek şekilde güpür güpür içeri dalmamalısınız. Ettiğiniz hayırla ürküttüğünüz kurbağalar arasında fikrîsel çözümler yaparak kendinize iyilik yapmaya başlayın lütfen.

Kova Burcu : Çocukluk hatıralarınız burnunuzda tüterken, yaşlandığınız hissine kapılıp kendi kendinizi zehirlemeye çalıştığının farkında değilsiniz. Sevgili iyice kaynatmazsanız sütün kesildiği gibi kesilir hiç bir işe yaramaz. Kendinize yararlı işlerin başında beş vakit namaz, o da sizde yok sanırım.

Balık Burcu : Uzaklara dalarak dalağınza basınç uyguluyor, sizi yakın çekimde sevenleri ürkütüyorsunuz. Arabeks şarkılardan kurtulup türkü dinlemeye başladığınızda aydınlık günlerin şavkı gönlünüzü ısıtmaya başlayacak. Hayata yeniden tutunacaksınız. Zaman üstünüzde bulut gibi uçup gitmeden siz zamanın içinde kanat vurarak güzel günlere kanat vurmalısınız.